

HOUSE & Garden

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008
€4,90

ΔΕΚΟΣΜΗΤΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ

**PRE-CHRISTMAS
SHOPPING**

Art de la Table
ΛΕΥΚΟ & ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

6 ΣΠΙΤΙΑ
ΠΟΛΗ VS ΕΞΟΧΗ

Design
Πρόκληση

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΜΠΟΥΦΕΣ**

**COSY
ΣΚΗΝΙΚΟ**

- ◆ ΤΖΑΚΙΑ
- ◆ ΧΑΛΙΑ
- ◆ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
- ◆ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ

ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ H&G TIPS ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΩΡΟ

James Bond
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

**ΒΕΡΟΛΙΝΟ
DECO
AGENDA**

9 771791 324002

11

Στυλ... Luis

Ο αρχιτέκτονας Luis Laplace ακολουθεί τις βασικές αρχές του εκλεκτικισμού και μεταμορφώνει το μπαρόκ διαμέρισμα στη Μονμάρτρη σε μοντέρνο παλάτι...

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΡΙΑΔΝΑ ΒΥΦΙ ■ ΑΠΟΔΟΣΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΑΡΔΑ

Στο καθιστικό, οι πράσινες πολυθρόνες New Gaudi είναι του Vico Magistretti (1970). Τα μπρούντζινα τραπέζια και ο πίνακας φέρουν την υπογραφή του ιδιοκτήτη Luis Laplace. ■ Στην απέναντι σελίδα: Η χρυσή ξυλόγλυπτη κορνίζα του καθρέφτη (στο τζάκι του καθιστικού) θυμίζει το αρχικό διαμέρισμα του 19ου αιώνα και δημιουργεί αντίθεση με τα λευκά γερμανικά βάζα, το επιτραπέζιο φωτιστικό Coquette, το σκίτσο του Jean Cocteau και το παιχνίδι Manga.

SHE WAS BLUE
SHE THEN CHOSE PINK
FOR HER NEW WORLD
BOY SHE IS SMART
SHE IS ONE OF THOSE
SOULS PEOPLE DON'T
UNDERSTAND
TODAY SHE SAYS THAT
RETURNING IS AN
OPTION. THEN SHE'LL
START AGAIN AND

Ο ιδιοκτήτης υπογράφει τα κολάζ πάνω στο τζάκι της τραπεζαρίας καθώς και το τραπέζι. Το φωτιστικό είναι του Jean Prouvé και οι κίτρινες καρέκλες – κλασικό δείγμα της γαλλικής σχολής του '50 – από την αγορά Las Pulgas, στο Παρίσι.

Στην τραπεζαρία, μια φωτογραφία του Christophe Dugied και επιδαπέδιο φωτιστικό από το «Hotel Sas» στη Δανία, σε σχέδιο του Arne Jacobsen.

■ Πάνω αριστερά: Στο γραφείο, καρέκλα Tulip των Fabricius & Kastholm (Kill International) και γραφείο από παλίσανδρο του Bertt Petersen (1960). Επιτραπέζια φωτιστικά του Poul Henningsen για την εταιρεία Louis Poulsen. ■ Πάνω δεξιά: Τα λευκά βάζα Dibbern εναρμονίζονται με την περίτεχνη διακόσμηση του αναπαλαιωμένου τζακιού. Το κολάζ και το τραπέζι είναι του Laplace. ■ Κάτω δεξιά: Στο χώρο υποδοχής, το χρυσό έργο στον τοίχο και η κονσόλα είναι σχεδιασμένα από τον Luis Laplace.

Πάνω δεξιά: Στο διάδρομο, τα κολάζ στον τοίχο είναι του Laplace και το κουτί πρώτων βοηθειών του Γάλλου designer Perigot (www.perigot.fr). ■ Κάτω: Τα ράφια της κουζίνας φιλοξενούν βάζα με τρόφιμα, μαχαιροπίρουνα, ποτήρια και πιάτα.

Σε ένα παλιό διαμέρισμα, πρώην δικηγορικό γραφείο, στους πρόποδες της Μονμάρτρης, ο Αργεντινός αρχιτέκτονας/designer Luis Laplace ανακάλυψε την τέταρτη κατά σειρά κατοικία του. Τον γοήτευσαν η δύναμη της αρχιτεκτονικής, τα ψηλά ταβάνια και τα μεγάλα παράθυρα που κοιτούν σε μια υπέροχη πλατεία γεμάτη δέντρα, την πλατεία St. George.

Για να εναρμονίσει το σπίτι του 19ου αιώνα με τη σύγχρονη εποχή, ο Laplace έπρεπε –πάνω απ' όλα– να φροντίσει για την αποκατάστασή του, η οποία, όμως, περιορίστηκε στα βασικά δομικά υλικά: τα δρύινα δάπεδα με το κλασικό ψαροκόκαλο επανέκτησαν το φυσικό μελί χρώμα τους και οι περίτεχνες γύψινες κορνίζες στις οροφές βάφτηκαν ολόλευκες.

Σε ό,τι αφορά στο interior design, ο πολυτάλατος Αργεντινός ακολούθησε το αγαπημένο του eclectic style. «Αν υπάρχει κάτι καλό στην παγκοσμιοποίηση, αυτό είναι ότι στοιχεία από διαφορετικές κουλτούρες μπορούν να συνυπάρξουν». Του αρέσουν τα σκανδιναβικά έπιπλα, το ιταλικό και γαλλικό design καθώς και τα καινούργια κομμάτια. «Πιστεύω πως ένα τραπέζι του 17ου αιώνα ταιριάζει τέλεια ή –ακόμη καλύτερα– χρειάζεται κάτι πιο μοντέρνο». Για τον Laplace, ένα σημαντικό στοιχείο της αρχιτεκτονικής είναι το φως. «Όταν σχεδιάζω ένα σπίτι, σκέφτομαι τη χρήση των χώρων. Το φυσικό φως μπορεί να δημιουργήσει μαγικές στιγμές, που, όμως, διαρκούν πολύ λίγο. Πρέπει να καταφέρουμε να τις αιχμαλωτίσουμε». Και έχει απόλυτο δικιο, ειδικά αν σκεφτεί κανείς πως τα τέσσερα μεγάλα δωμάτια του διαμερίσματος βλέπουν προς το βορρά.

Όσο για την τέχνη, είναι κομμάτι της καθημερινότητάς του, λόγω τόσο της δουλειάς του (πολλοί

«Ένα τραπέζι του 17ου αιώνα ταιριάζει τέλεια ή –ακόμη καλύτερα– χρειάζεται κάτι πιο μοντέρνο».

–Luis Laplace

Στο γραφείο, επιδαπέδιο φωτιστικό του Achille Castiglioni για τη Flos και χειροποίητο χαλί από το Ιράν (ενός Βέλγου αντικέρ). Ιταλικό τραπέζι του '50 και δερμάτινα στρώματα, από την αγορά Las Pulgas στο Παρίσι. Η ελαιογραφία στον τοίχο είναι του Laplace. Στο βάθος, η πολυθρόνα (με το υποπόδιο) Wingback (1936), από μαόνι και δέρμα, έχει σχεδιαστεί από το Δανό αρχιτέκτονα Mogens Koch και κατασκευάστηκε από τη Rud. Rasmussen (www.rudrasmussen.dk).

Στο χώρο υποδοχής, μια συλλογή από οικογενειακές φωτογραφίες του Laplace.

Ο Luis Laplace.

από τους πελάτες του είναι συλλέκτες έργων τέχνης ή ιδιοκτήτες γκαλερί) όσο και λόγω των καλλιτεχνικών αναζητήσεων του ίδιου του Laplace: πολλά έργα τέχνης που κοσμούν το σπίτι φέρουν την υπογραφή του, ενώ –ως φοιτητής αρχιτεκτονικής–, πέρα από τη ζωγραφική, πειραματίστηκε και με την κεραμική. Βέβαια, το να αποφασίσει κανείς ποιο έργο ταιριάζει σε ένα σπίτι δεν είναι εύκολο. Όπως λέει ο ίδιος, «πρέπει να συγκεντρωθεί ένας μικρός αριθμός έργων που θα ταιριάζουν μεταξύ τους», και έχει απόλυτο δίκιο. Απόδειξη, το κομψό καταφύγιό του στη Μονμάρτρη, το οποίο καταφέρνει να συνδυάζει οικογενειακές φωτογραφίες με ιστορικά κομμάτια του μοντέρνου design και αυτοσχέδια κολλάζ με μπαρόκ αρχιτεκτονικά στοιχεία.

Who is who

Ο Luis Laplace γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Buenos Aires, ενώ αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Belgrano με Bachelor and Master's Degree in Architecture and Urbanism. Εργάστηκε για λίγα χρόνια στην Αργεντινή και το 1999 μετακόμισε στη Ν. Υόρκη, όπου δούλεψε για την εταιρεία Selldorf Architects, γνωστή για τα projects της σχετικά με την τέχνη και το μοντέρνο design. Το 2004 μετακόμισε στο Παρίσι, για να είναι κοντά στους Ευρωπαίους πελάτες του, αλλά και για να έχει εύκολη πρόσβαση στα διεθνή events και τις γκαλερί. Το studio αρχιτεκτονικής και design Laplace & Co είναι διεθνώς αναγνωρισμένο. Προσφέρει επιπλέον συμβουλευτικές υπηρεσίες για την τέχνη και την εγκατάστασή της σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους, ενώ αναλαμβάνει και ιδιωτικές αναθέσεις για σχεδιασμό επίπλων. {www.luislaplace.com}

Ένα τραπέζι από μπρούντζο, ξύλο καρυδιάς και κρύσταλλο, σε σχέδιο του Laplace, εκτελεί χρέη κομοδίνου.

Στο υπνοδωμάτιο: Μπροστά από το καλοριφέρ, η ξύλινη καρέκλα Valet (1953) του Hans J. Wegner (1953). Το κρεβάτι σκεπάζεται με ένα γκρι λινό χειροποίητο κάλυμμα και ένα ριγέ ριχτάρι από την Αργεντινή. Τα έργα τέχνης είναι του Laplace. Πάνω στην κορνίζα του τζακιού, οικογενειακά κειμήλια και μια εικόνα της Santa Teresita.

Почти всю свою жизнь он провел в лофтах. Сначала Луис Лапласе (Luis Laplace) снимал промышленный ангар на окраине родного Буэнос-Айреса. Потом, когда уже стал архитектором и переехал в Нью-Йорк, нашел себе нечто подобное на Манхэттене, а позже — в богемном районе Вильямсбурге в Бруклине. Он вообще был поклонником урбанизма, индустриального стиля и считал лофт идеальным типом жилья: «свободным, неформальным и ни к чему не обязывающим». «Мне нравилось жить в бывших промышленных зданиях, там о декоре особо думать не приходилось», — вспоминает Лапласе. Но постепенно именно декор интерьеров стал увлекать аргентинца все больше. Судьба занесла его в Париж. И неожиданно для самого себя он купил там «нормальную» квартиру с традиционной планировкой. А еще с богатым прошлым, следы которого неплохо сохранились в виде барочных каминов, зеркал в пышных рамках и богатейшей лепнины. Жилье находится у подножия Монмартра, в доме XVIII века, высокие окна выходят на уютную зеленую площадь. Когда-то в этих стенах была адвокатская контора. «Барокко меня сначала немного напугало, но потом я вошел во вкус. Решил, что буду осваивать это пространство очень бережно». Он отреставрировал паркет и лепнину. Обнаружилось, что первоначально она была позолоченной. На радикальный шаг вернуть все как было Лапласе все же не пошел. Оставил белый цвет, которым кто-то закрыл золото еще до него. «Родной раскрас» восстановил только у двух зеркал в гостиной и столовой. «Мне нужно было нейтрализовать барочную пышность. И для этого как нельзя лучше подошел лаконичный дизайн 1950-х. Я люблю французов, скандинавов тех времен, и мне хотелось обставить квартиру именно такой мебелью». Лапласе увернет, что эта первая работа во Франции изменила всю его жизнь: «Я оступился, открыл собственную декораторскую фирму, подружился с антикварами и коллекционерами. Теперь я часто покупаю у них вещи для своих новых проектов. Заказы уже начали поступать».

«Если глобализация и принесла что-то хорошее, так это возможность смешивать все, что раньше было нельзя: разные культуры, разные эпохи».

Внизу: На стене в коридоре — семейные фото в одинаковых белых рамках. * Архитектор и декоратор Луис Лапласе. На с. 112–114 и 117: Гостиная. Кресло с подставкой для ног WINGBACK, див. М. Кох, исполнение — красное дерево и кожа. Зеленые кресла NEW GAUDI, див. В. Малюстретти, Hebel, 1970. Столики из патинированной латуни, див. Л. Лапласе. Ковер Kippasad. На камине лампа COQUETTE, див. С. Мув, 1950-е, немские вазы 1960-х, игрушка в стиле японских аноме и рисунок Ж. Кокто.

На с. 115 и 116: Столовая. Стеклянный стол, див. Холли дом. Он же автор живописной работы на стене. Французские стулья 1950-х гг. куплены на барахолке. На с. 118: Кабинет. На консоли вазы Гиббс и холл Л. Лапласе. Он же автор стола из крашеного стекла. На с. 119: Непротив камина. Торшер ARCO, див. А. Кастини, 1950. Иранский ковер куплен у антикара в Бельгии. Кожаные гимнастические маты и итальянский столик 1950-х гг. найдены на блошином рынке. Картина маслом, автор холла дома.

детали и приемы

БЕЗ ЭКСТРИМА Декоратор Лапласе — поклонник эклектики. Сохранив барочный фон, он обставил квартиру мебелью XX века. При этом избегал крайностей. Не золотил лепнину и не покупал ничего радикального — остановился преимущественно на лаконичных пятидесятых. **СВОЙ ДИЗАЙН** Многие из предметов мебели куплены на блошиных рынках и в антикварных лавках. Остальные вещи Лапласе сплел сам. Он стремился воспроизвести в них стилистику любимых Ибсов и Пруве. И это ему удалось. **ПЛЮС АРТ** «Искусство в интерьере обязательно, но оно не должно доминировать». Лапласе — автор большей части картин и коллажей в своей квартире. Его работы сдержанные, без кричащих красок и экспрессивных образов.

1. Фрагмент столовой. На стене у барочных зеркал и камина — светящийся Ж. Пруве. На каменной полке — коллажи Л. Лапласе. 2. В коридоре две консоли в стиле 1950-х годов. Их автор — холли дом. 3. На кухне серебряные столовые приборы хранятся в простых стаканах.

